

Bi laş guherînkari nayê kirin

»»» R:9

Dualîbûna referanduma Komara Îslamî

»»» R:2

Hilbijartina Turkiyê û dengê Kurdan

»»» R:3

Baskirin

»»» R:6

*Bideştveanîna mafên netewî yê gelê kurd
di çarçoveya Îraneke demokratîk û federal de*

Ağiri

Duheftînameyek Siyasetî-Giştî Ye, PDK Îranê diweşîne www.kurdistanmedia.com/kurdi
www.agirimedia.org Hejmar (445) 05-05-2023 Buha (1000) Tûmen

Kê li şoreşa Jîna yê de herwisa li ser piyane?

Piştî derbasbûna 7 meh bi ser şoreşa seranserî li Îranê de bi dijî diktatoriyê, ku ji Kurdistanê ve deştêpêkir û piştêrê bû şoreşê se-ranserî li her cihekê welat, dirûşma xelkê seranserê welat bi awayeke yek deng, sernixûniya rejîma diktatora Îslamî bû.

Vê yekîtiyê û yek-dengiyê wisa kir ku bala hemî cihanê bo aliyê xwe rakêşa û bû sedema piştgîriya civatgeha navnetewî û zaf welatan ji şoreşa xelkê Îranê, û gelek biryarên girîng û bibandor ji bona givaş xîstina ser rejîmê û piştgîriya xelkê serhildayî hatin dan.

Kite xala çavnehêriya xelkê ser şeqaman û şoreşvan tenê mabû ji hêz û aliyên opozîsyona derveyî welat ku pîlatfîrm û hevbandiyekê di nava xwe de çêbikin bi 3 armancaan.

1 - Ev hevbandî û tifaq bikare bibe rêkxer û rêberê şoreşê.

2 - Ev hevbandî bikare bi nûneratiya dengê şoreşê piştewaniya navdewletî bo vê şoreşê û bi dijî rejîmê rabikêşe.

3 - Ev hevbandî û tifaq kar bike ji bona amade kirina bedîl û altirnatîva piştî sernixûniya rejîma diktator.

Çavê xelkê serhildayî vê hindê bû ku ger opozîsyonê li pêxema hasilbûna wan armanc û hêvyên xelkê de pêngav havêtîba, bêguman xelkê şorişvan ên navxwe heya serkevîna yekcarî û sernixûniya diktatoriyê nedisekinîn.

Li vê şoreşê de çi fidakarî canliserdeştî, nema ku xelk nekir, di raştîyê de wan rejîm anîbûn ser lêva kendalê sernixûniyê.

Niha pirsyar eva ye gelo kê bû sedemê sistbûna şoreşê û mana rejîma diktator?

Herkes dizane ku opozîsyona seranserî tenê şerê gihîştina bi deshilatê dîkin, parek ji wan ji rejîma hakim zêdetir nîgerane ku nebe rojekê li Îranê de azadî û wekhevî di navbera hemî cudahiyên netewî û olî û çandî de hebe, ev ji rejîmê tevahîxwaztîrîn û neyarê demokrasî û mafê netewan û sekolarîzmên e, û dilê wan bo yek ala û yek ziman û yek xak û yek ferhenga sepanî ya sed salan bi ser hemî netewên Îranê lêdide.

Lewma, bila herkes bizane sebebkarê sistiya şoreşê ne xelkê serhildayî bû, ne hêza tepeserker û xwera-giriya rejîmê bû, ne netewên xeyrî fars bûn ku heya niha jî em dibînin her li Kurdistan û Belûçîstanê li ser rîyan in.

Sebebkarê dirêjkirina temenê rejîmê û paştewaniya sernixûniya wê û sistiya şoreşê, tenê û tenê zorxwazî û nebûna bawerî bi azadî û demokrasîya dinav hêzên opozîsyona tevahîxwaz a seranserî bû, ku webala wan hemî xwîn û fidakariyên xelkê serhildayî bistûyê wan e.

Dualîbûna referanduma Komara Îslamî

N: Mîstefa Hicrî

Herî dawî Xamineyî di civînekê de ligel xwendekarên Besîc, di bersiva daxwazên hinek kesayetiyên siyasî yên rexnegirên rejîmê de ku daxwaza referandumê li ser mijarên herî girîng û heştiyar ên welat kiribûn, got: Çima ger hemû ev kesên ku dibe di referandumê de beşdar bibin şiyana şirovekirina vê pirsê hene? Gelo ev mesele çi ye?

Derbarê gotinên Xamineyî de, medyayên dewletê û hinek ji alîgirên wî pêka rêçka wî hewl dan bi şiroveyên zêdetir û rohnkirinên bi mebešta piştraştîkirin an gotinan, xelkê asayî, li kûrahiya hikmet û heqîqeta van gotinan bidin fêmkirin! Ji bo mînak lêdvana Xulamelî Hedad di civîna “Şêwreya Hevalbendên Hêzên Şoreşa Îslamî de” ku her wî bixwe serkirdayeti dikir; Ev lêdvana zêdetir dişbiya bi lêdvanên alîgirên din yên Xamineyî ku bala van rabikêşe. Hedad Adil tevî vê ku ragihand referandum dibe sebaba “Fitnê” û îtraf bi vê yekê kir ku ev dibe sebaba aloztirbûna rewşê bo Komara Îslamî.

Bo rohnkirineke zêdetir a vê mijarê hewceye bibêjin di referandumê de, xelk deng bi siyaseta û reftar û bigiştî deng bi mana vê rejîmê nadin û ev yeka jî li qamûsa Komara Îslamî de jêra tê gotin “fitine” û bi raştî “dibe sebaba aloztirbûna rewşê bo Komara Îslamî”.

Eger wan (Welî Feqîh û koma desthilatdar) piştraşt bûna ku dê gel dengê xwe bidin bi rejîmê û rejîm rewatiya xwe bi dest bixe, li gorî gotina Xumeynî “pîvan dengê gel e”, renga niha li derheq bi encama referandumê ewqas serhişk nedibûn û nek her bi fitine bas ji wan dikir, belkî berevajî wan destpê dikir û dubare dikirin û bi pejranda şiyana şiroveyên xelkê yên li derheq bi van pirsan dikevin piroseyê referandumê. Heta wira dikarin bibêjin: Rejîm

pêşvext li raman û dengê xelkê li derheq bi vê referandumê agehdare û dizane ku Komara Îslamî bê guman dorana sereke ya referandumê ye, ku xelk bi şêweya azadane û bi bê tirs li hêzên serkuter û encamên vê başdarî dikin. Lewma, rejîmê berevajî propagende û hera û hurayên medyayên hikûmetî û taqma alîgir, rejîmeke kes nexwaz û nefretlêkirî û piştire jî ji nav diçe.

Aliyeke din a vê mijarê eva ye ku, bi salan e xelk ji Komara Îslamî bêzar û bê hêvî bûye, çimkî di heyama wan salan de, hebûna hêviya çaksaziyê û vekirîbûna nav rejîmê di çarçoveya azadiyê de bûye mijareke bê binyat, bi hegera vê ku rejîm di bersivdan û baştirkirina rewşa jiyana xelkê û sedan daxwaziyên liser hev kombûyî yên rewayên din xemsar bûye û roj bi roj zêdetir givaş xîstiyê ser xelkê. Armanca tevgera “Jin, Jiyan, Azadî” ku nêzî 8 mehan berî niha û piştî kuştina “Jîna”yê ji aliyê hêzên “Geştê Îrşad” ve dest pê kiriye, li hundirê xwe de dirûşmên pêkhatişikên û herifiner li hemû cihên welat de bilind kirine û heta niha jî berdeyam in, li pey derbasbûna tevaw ji Komara Îslamî bûye, tevgerê ku taybetmendiyên vê zêdetir wek referanduma “Ne bo Komara Îslamî” ye.

Lewma, di vê derheqê de baskirin ji referandum û xwe mijûlkirin bi vê mijarê bi tenê ji rêdêrxistina hizra giştî ji herifandinê bo encamdana referandumê û bersiveke bê naverok bo daxwaziyên neteweyan li cografîyaya Îranê û hizra giştî ya cîhanê ye. Rohn e ku rejîm him dixwaze ji wan herduyan bo qazanca xwe mifahê jê verbigre, bi taybet ku îro bo hemû kesê rohn bûye ku ew referanduma ku bas jê tê kirin bi hebûna vê rejîmê li desthilatê de, bilî “kutana hesinê sar” ti tişteke din nine û ti encamek jî tunabe.

Di vê qonaxa serhildana xelkê Îranê li dijî rejîmê û dîtingeha erênî ya civaka navneteweyî di piştevanîkirina daxwaziyên wan, dest û pêwendiyên medyayên hikûmetî bi berdeyamî hewla vê yekê didin ku bala xelkê ji zemîneya raştiyan û daxwaziyên bingehîn ên xelkê ku di raştiyê de herifandina rejîmê ye, bi vê pirsê dîr, ji rê derxînin û wisa bidin xuya ku rexne rû li hejmareke berpirsan e, nek tevahiya rejîmê û renga radeşt jî bikin.

Hilbijartina Turkiyê û dengê Kurdan

N. Nûredîn Sofîzade

Roja 14ê meha Gulanê hilbijartina ji bona nûnerên Parleman û herwisa Serok Komarê Tirkîyê bi rê ve diçe, gelek mêjveye ku ev yêka bûye mijara germ a nava medyaya yan û herwisa banghêj û metîng û pirûpagenda aliyên rikeber bona beşdarî di vê hilbijartinê de, da ku bikevne nava rikeberiyê de ji bona bi deşt ve anîna dengê zêdetir û bideşt ve girtina hêza pitir di nava dem û dezgehên birê ve beriya welatê Tirkîyê de.

Gorî hilsengandin û rapirsîyan egera hindê heye ku piştî derbasbûna pitir ji 20 salan, rikeberên Erdoxan bikarin şansê serkevtinê bi deşt ve bînin û Tirkîyê ji sîstema bi rêveberiya kite kesî xelas bikin.

Recep Teyîb Erdoxan di gera 2 yem a deshilataya xwe de, sîstema birêveberiya welatê ji Serokwezîriyê ve guherî bi sîstema Serkomarî, ji bo vê armancê ku her bixwe hemî deshilatana bigre deşt.

Niha ji bo piropagendaya hilbijartinê, rikeberên Erdoxan û partiya wî, basê vegerandina sîstema serokatîyê bo sîstema parlemanî dikin, bi taybetî Kemal Kiliçdar Oglu û partiya wî a bi navê CHP.

Ji bona serkevtina bi ser AKP ê de, gelek part û aliyên siyasî hevbendî çêkirine û hindî ji roja hilbijartinê nêzîk dibin, hind hêvîdar in ku ji serkevtinê nêzîk dibin.

Kemal Kiliçdar Oglu ku hevbendî di gel 5 hêz û aliyên din yê siyasî pêk aniye û navê vê hevbendîya xwe danane "Hevalbendîya Milet" gorî rapirsîyan di rikeberiya hember AKP ê û Erdoxan de li pêşe û şansê serkevtinê heye. Kemal Kiliçdar Oglu ku

rêberê Partiya Komarîxwaz a gel e û xwe rikeberê serkeke yê Erdoxan û partiya wî dizane, ji milê bawera Olî de ji kêmaniya Elewî ye û ger ev bigehe deshilatê, guhartineke bê mînak li dîroka Tirkîyê de tê kirin. Li ber vê yekê ku ola fermî li Tirkîyê de Îslama Sunne ye, gerç di yasaya bingehîna wî welatî de amaje bi Ola fermî nehatiye kirin. Ev partiyên ku di gel Kiliçdar Oglu hevalbendîya "Milet" çêkirine, ku her hemî partiyên bi hêz û xwedî pêgehî ewin: Îyî Partî bi serokariya Merel Akşener, Partiya Îslamgeraya "Seadet" bi serokatîya Temel Karemla Oglu, "Gelecek Partî", bi serokatîya Ehmed Dawud Oglu, Partiya Demokrasî û pêşvero "DVA" bi serokatîya Elî Babacan, "Partiya Demokrat" bi serokatîya Gultekîn Awîsal. Hevalbendîya Milet pêk hatiye ji aliyên netewî, Çep, Îslamî, Lîbral, lewma şansê serkevtina vê gelek zêde ye.

Di vê navberê de gelo rewşa Kurdan û part û aliyên siyasî yê Kurd li Bakurê Kurdistanê çiyê û bi çî mikanîzm û rêkarekê dixwazin biçin nava vê hilbijartinê?

Netewa Kurd li Bakurê Kurdistanê û li welatê Tirkîyê de ger yek deng bin, bê guman dikarin ji hemî hêz û aliyeke din zêdetir serkevtinê bi deşt ve bînin. Gorî texmîn û amarên ne fermî nifûsa Kurdan di wî welatî de pitir ji 25 Milyon kes e, lê mixabin heya niha bi çendîn sedeman Kurdan nekarîne yekdeng bin û bi awayê belav û netifaq mane.

Renge netifaqî û nebûna yek dengiyê tenê para Kurdên Bakur nebe û mixabin li her çar perçên Kurdistanê gelê me ji deşt nebûna tifaq û yekîtiyê dinalîne.

Yek ji Sedemên nebûna tifaqê di nava Kurdan de li Tirkîyê vedigere bo ser cehd û pîlanên deshilataya wî welatî ku bi dirêjîya dîrokê înkara maf û hebûna Kurdan kiriye, pareke berçav ji Kurdan jî ku di bin siyaseta sîstema asimilasyonê de deshilatê de dixwînin û ji bona vê ku ji kar û pêşkevtin û beşdarî li deshilatê de pare nemînin, dikeve nava qopi-

ya vê sîstemê û dibin parek ji deshilatê û mixabin bona berjewendiyên xwe, bi temamî piştî xwe didin gelê xwe, û înkara nasname û Kurdbûna xwe jî dikin.

Sedemeke din a nebûna tifaq û yekîtiya di navbera Kurdan di Tirkîyê de vedigere bo siyaseta partiyên mezî û deshilatdar di wî welatî de, gorî zaniyariyan tenê di nava AKP ê de ku Recep Teyîb Erdoxan serokê wê ye, û piraniya Parleman pêk hatiye ji kursiyên endam parlemanê yê partiya wî, pitir ji 70 endam parlemanê AKP ê Kurd in, an CHP ÎYÎ PARTÎ, SEADET, PARTIYA DAHATÎ, di heçî kîjan ji wan deshilatdar û endamên Kurd hene ku mixabin herbxwe bûne parek ji înkara Kurd bûna xwe û tenê berjewendîya şexsî ya wan bo wan girîng e.

Sedemeke din ku mirov dikare bibêje derdê bê derman û ji hemîyan xeda tir, nebûna tifaq û yek dengiya Kurdan vedigere bo ser siyaseta û kiryarên partiyên ku bi navê Kurdbûnê ve siyaseta dikin û bi temamî bûne sedemê netifaqî û yeknebûna Kurdan.

Partiya HDP ê ku partiya herî mezî û xwedî pêgehe li Tirkîyê û Bakurê Kurdistanê de û her kes dizane ku girêdayî bi ştratîjî û siyaseta PKK ê ye, heya hilbijartina sala 2014an karîbû deng û bala piraniya Kurdan bo aliyê xwe rabikêşe û pitir ji 80 kursiyên Parlemanê bideşt ve bîne ku ev jî di dîrokê de bê mînak bû û weke serkevtineke mezî di hate hesibandin û HDP ê dikarî ji riya Parlemanê û hêza dengê xwe li deshilatê de bandor hebe û bi awayeke yasayî berevaniyê ji maf û nasname û hebûna Kurdan di wî welatî de bike, lê mixabin di kele kela coşa serkevtinê de, şerê Xendeqan kevte nava bajarên Kurdistanê.

Bi hegera şer ve hincetê kevte deşt hikûmeta Tirkîyê ku vê serkevtinê bîne ser sifrê û betal bike ku mixabin zerrmendê sereke Kurd bûn.

Bo hilbijartina vê carê HDPê hevalbendî di gel hin partiyên Çep û Sosyal û Demokrat ên Tirk pêk aniye, ku renga

şertê van partiyên Tirk ji bo HDP ê ev be ku divê tenê bas ji demokratîze kirina Tirkîyê û çûna nava deshilatê bike, mixabin ya ku li hevalbendîya ÇEPA KESK de li heyama piropagenda hilbijartinê de xuya ye, çî bas ji Kurd û Kurdistan, mafê Kurd, ziman û nasnameya Kurd û çarenivîsa Kurd di wî welatî de çîninê.

Hinek Partiyên din ên Kurd hene ku siyaseta û ştratîjîya wan neteweye û armanca çareserîya mafê Kurd di Bakurê Kurdistanê de ye. Mixabin li ber yek nebûna wan, herwisa hejmonîya berfireh a HDP ê û PKK ê, wan çend partiyên netewî nekarîne şert û mercên beşdarî li hilbijartinê de bi deşt ve bînin û bandor hebin, hinek ji wan kevte gel partiyên Çep ên Tirk, hinek li gel CHP ê hinek bê helwest û bê hêvî ne û çî ştratîjîyek tunînin bo hilbijartinê. Bê guman ger ev 5 an 6 partiyên netewî yê Kurd wek PAK, HAK PAR, PSK, PDK, TEVGER, li ser hinek mijarên hevpar bo mînak çawaniya çun û beşdariya di hilbijartinan de yek bana, dê aliyê kê mîkarîbana dengê alîgirên xwe komê ser hev bikin û dê bikarîbana bandor hebin û bibana cihê hêvîya Kurdan, hingê bû ku egera pêşwazî û pesenda piraniya Kurdan bana û dengê wan devra xwe kom kiribana.

Di dawiyê de pirsê herî girîngê ewe ku erê gelo serkevtina heçî kîjan ji partiyên weke CHP û AKP ê û yê din, bo gelê Kurd çî fêde heye? Kîjan partî bas ji qedera Kurdan dike? Kîjan partî ger bigehe deshilatê, dê pirsê mafê Kurd çareser bike an bawerî pê heye? Gelo ger nîva endamên parلمانa Tirkîyê jî Kurd bin, dê bikarin mafê Kurdan û wekheviya di navbera Kurd û Tirkan de di yasaya wî welatî de biçêspînin?

Ez bawer im heya Kurd û partiyên xwe nebin yek û hevxebe, heya ştratîjîya wan tenê nebe pirsê qedera Kurd, heya kurd bi ser partî û aliyê Tirk ên nasyonîzm de parve bibin, rewşa Kurdan dê her ev be û deshilat û dewletê Kurdan bona serkevtin û berjewendîya xwe bikar bînin.

Lewra, Kurd li Tirkîyê de pitir ji 25 milyon kesê, ger bikare bi yek dengî hilbijartinê baykot bike, dê bandor û dengvedaneke mezî hebe û dema ku hilbijartinê de Kurd serkevtinê bideşt naîne, aliyê kê baykot baştirîn serkevtine.

Navdêrkirina rojan di cîhan û Îranê de

N: Bêhzad Qadirî

Armanca navdêrkirina rojan di cîhanê de

Armanca li navdêrkirina rojan di hefteyên taybet di hemû welatên cîhanê de bilind ragirtina nirxan û qahîmkirina pêwendiyên olî, nîştimanî, kultûrî, zaniştî, siyasî, aborî û civakî yê civakê ye, bi awayekê ku curek alîkarî û hevpewendiya di navbera hev takên civakê de pêk bîne. Bo mînak di welatekê de rojek wek roja mamosta an roja xwendekar tê destnîşan kirin, vê yekê dikin hincetek da ku dive de rojê bi şeweyeke taybetîtir rêz li mamostayan an xwandekaran bê girîtin û tevî rêzgirtin, hogirî jî dinavbera takên civakê de pêk bînin, bi curekê hemû vê rojê qebûl bikin û xwe bi parek ji vê sistêmê civakî û siyasî bizanin. Şewaza destnîşankirina wan rojan jî di her welatekê de di welateke din de cuda ye. Bo mînak di Hindustanê de roja 5 Sêptamber wek roja mamosta hatiye destnîşankirin, ev jî bi sebeba vê ku ev roja salroja jidayikbûna "Sarolî Rakirîşna", Serkomarê duyem yê Hindê ye. Ev yeka nişana vê ye ku armanca sistêma siyasî ya Hindê bo destnîşankirina vê rojê qahîmkirina pêwendiyên siyasî yê welat de. Hêjayê baskirinê ye ku di vê rojê de li Hindustanê, xwandekarên hilkeftî li xwandingehan de berpirsayetî û wane gotin bi polên asta xwatir digirin bi stûyê xwe, û bi vî awayî rêz li mamostayên xwe digirin.

Iewma di her welatekê de, desthilat dema ku bo her bûyer

an mijarekê rojê taybet diyarî dike, hejmarek faktên taybet û watedar li berçav digirin, da ku pêwendiyên dinavbera vê rojê de û navê de hebe, wate pêwendiyê watedar hebûna vê hebê ye. Di vê barê de gelek caran navdêrkirina rojan mebestêke siyasî ya taybet pişt wan e; Bo mînak di welatekê de ku berjewendiyên nîştimanî li seray hemû berjewendiyan e, rêkevta jidayikbûna kesayetiyeke mezin a nîştimanî ku cihê şanaziya tev civakê ye, wek roja mamosta destnîşan tê kirin; Lê, di welatekê de ku desthilateke diktator birêve dibe, netenê salroja jidayikbûna kesayetiyeke nîştimanî ti girîngiyek pê nayê dan, renga salroja jidayikbûna kesayetiyeke siyasî yê ser bi desthilata diktator ku di civakê de xwediyê ti pêgehekê nine, wek roja mamosta destnîşan dike. , Navdêrkirina roja di Îranê de Herçawan ku min îşare pê kir, navdêrkirina rojan di her welatekê de, cuda ye. Ev mijara di Îranê de jî, bi heman awayî ye û heta gelek cudatir e, çimkî desthilat di Îranê de, bi destê taxmekê ye ku nûneratiya pareke gelek kêma xelkê dike û ya ku ji bo wan li serweyî hemû mijar û pirsan e, mana sistêma wan e. Lewma, di welateke mîna Îranê de hemû mijar û pirsên pêwendîdar bi desthilatê ve, bona man û xizmetkirin bi sistêma temaşê lê dikin.

Li rojmêra Komara Îslamiya Îranê de, roja 12'ê Banemerê wek roja mamostayan hatiye destnîşankirin. Piştî şoreşa gelan di Îranê de, li sala 1357'an a Rojî de û piştî vê yekê ku taxma Xumenyî, dest bi ser şoreşê de girtin, rêkevta 12'ê Banemera 1358an, Murteza Muteherî ku ser bi taxma Xumeynî bû, ji aliyê girûpeke dijberên Komara Îslamî ve hat kuştin, û ev yeka bû ku ev roja, wate roja kuştina Muteherî bi armanceke siyasî û îdolojîk, weke roja mamosta di Îranê de hatiye diyarî kirin. Axûnd Murteza Muteherî, endamê heyeta mu'itelefeya Îslamî û di îdologên leşkerî yê Komara Îslamiya Îranê de

JANUARY 2023		पौष-माघ 2079				
SUN	1	8	15	22	29	
	दशमी	द्वितीया	अष्टमी	प्रतिपदा	अष्टमी	
MON	2	9	16	23	30	
	एकादशी	द्वितीया	नवमी	द्वितीया	नवमी	
TUE	3	10	17	24	31	

bû û piştî şoreşa 57'an bo bi serokê Şewreya Înqlabê. Komara Îslamî roja jidayikbûna Hz. Elî wek roja bav û zilam li Îranê diyarî kiriye. Herwisa roja jidayikbûna Fatime Zehra, wek roja dayîk û jin li Îranê diyarî kiriye. Di wan her du mînanan de xuya dibe ku navdêrkirina wan rojan mebestêke siyasî û îdolojîk û olî li pişt vê heye.

Bi dirêjahiya hikûmeta Pehlewî û Komara Îslamî, bi hezaran kes ji neteweyên cuda kuştine, ev siyaseta ku ji serdema Riza Mîr Penc ve destpê kiriye, niha jî li koma formên din de heta di şewayên radîkaltir de berdewam e.

Ev dîtingeha û ev cura siyaseta hertim di berjewendiyên desthilatê de û bi mebesta parastina nizamê bûye, û hinek caran jî di berjewendiyên neteweya serdest (Fars) bûye. Bo mînak roja 25'ê Banemerê, li Îrnê wek roja vebîranîna Ferdosî helbestvanê Fars hatiye diyarî kirin, lê li Îranê rojek bo vebîranîna mamosta Qani' helbestvanê Kurd netenê hebûna vê tune, belkî siyaseta Komara Îslamî hertim pişt guhxistina helbestvan, nivîskar û rewşenbîrên Kurd, kesên mîna maosta Qan'i bûye. Dema ku wisa ye neteweyên di nav çarçoveya Îranê de heta di navdêrkirina rojan di Îrnê de jî bi dûr hatine ragirtin û ev yeka di rastaya siyaseta êrîşa kultûriya desthilatê bo ser neteweyên xeyrî fars bûye.

Emê Kurdiştanî li hember vê mijarê de Niha ku cîhan cîhana dîcî-

tal û pêwendîgirtinane, piraniya takên civakê bi şewazên cuda li torên civakî de, mifahê werdigrin û pêwendîgirtin bi cîhana xwazekî re roj li pey rojê zêdetir dibe. Di vê navberê de ez bas li qazanc û zirarên torên civakî nakim, belkî dixwazim îşare bi xaleke pir girîng bikim, ev jî "belavbûna lezgîn a data û zaniyariyan di torên civakî" de ye. Di vê pêwendiyê de, desthilatdar hertim bona berjewendiyên xwe û berfirekirina îdolojîya xwe di torên civakî de mifah wergirtine.

Di vê barê de jî niha min bas kir, Komara Îslamî di torên civakî de, gelek kar encam dane. Saybiriyan rejîmê li pişt hejmareke rûpelên ecêb (ku ti carî kes bawer nake ku ser bi Komara Îslamî ne), mejûlî karkirin li ser vê mijarê ne. Bo mînak roja mamosta li Îranê (ku min bas kir çî rojê û çî armancek li pişt de heye) zeq dikin ku nişkêve tê dîtin, di tevahiya torên civakî de belav bûye. "Çavlekerî" jî yek ji amûrên alîkarîkirin bi vê hewla rejîmê ye: Ezê Kurd li yekek li wan rûpelan de pîrozbahîya roja mamosta dibînim û bi lez vê babetê berthem tînim, bo mînak roja mamosta li Îranê ye û vê yekê dikim bi hinceke ku pîrozbahiyê bibêjin bi mamostayê xwe!

Lê, roja mamosta li Îranê nikare roj be ku rêzgirtin li mamostayê Kurd li Rohilatê Kurdiştanê be, çimkî rojê hikûmî ye (hikûmetek ku di Kurdiştanê de dagîrker e) û tenê nûneratiya taximeke civakê dike. Lê, hejmarek Kurd di bin bandora torên civakî û

Dom R:7

bi sedema çavlekariyê bi bê hindê ku şirovek bo vê mijarê û siyaseta pişt vê mijarê hebin, bi vê yekê agehdar bin, dibe amûrek bo berfehbûna zêde a vê îdolojî û siyaseta ku rejîmê darêtiye.

Raste ku em wek Kurd xwediyê tu kiyaneke xwe nin, dewletek an hikûmetek nîve serbixwe jî me tune, ev mînaka ku min bas jê kir, (navdêrkirina rojan) bi desthilatê tê kirin da ku berfireh be, herwisa hewcehî bi rojreke wiha hene da ku bo mînak rêz li mamostayên xwe bigirin, lê eger me ti rojek jî nebe nabe bikevin bazineya vê siyaseta ku dagirker bo me darêtiye. Çima dibe di roja jidayîkbûna Murteza Muteherî ku îdologekî Komara Îslamî bû (re-

jîmek ku dagirkerê av û axa me ye) pîrozbahî ji mamosteyekî Kurd bikin û nasname û cîhanbîniya wî digel Murteza Mutehrî ji erdê heta esman cuda ye?!

Lê, li hember de partiyên Kurdistanî jî di vê barê de hinek kar kirine (herçiqas giştgîtir û fermî nin, lê, her başin û dikarin bingehek bin bo paşerojê ku hikûmeteke Kurdî pêk bê), bo mînak 12`ê Banemerê ji aliyê Yekîtiya Xwandekarên Demokrat ên Kurdistanê ve, wek roja xwandekartên Kurd hatiye diyarîkirin ku hember digel salroja şehîdkirina Îsmail Şerîfzade ye. (Herçend ku bi hizra min baştir wisa bû ku rja jidayîkbûna îslamî Şerîfzade wek roja xwadekar bê diyarî kirin ne roja şehîdbûna wî)

Û ev yeka bi serstî dikare sînûr dinavbera me û wan de dabinên, dikare îşareyek be bo vê ku em jî bibêjim ku em jî hene, ya ku hûn bas jê dikin, bi tenê nûneratiya ve xwe dikin, lê em xwediyê nasnameyeke cuda ne. Ev yeka bixwe rawestan li hember siyaseta kolonyalîstiyên Komara Îslamî ye. Mînakek din: Bila di roja jidayîkbûna Ferzad Kemanger de pîrozbahîya roja mamostayan li mamostayên Kurd bikin (gelek kes roja bidarvekirina Ferzad Kemanger bi roja mamostayên Kurd binav dikin, bi hizra min baştir evaye ku ev roja bo roja jidayîkbûna wî bê guherîn.

Encam

Wek takek Kurd, divê her dem em hişyar bin, bo mînak di mijareke wek ya han ku min bas kir renge asayî bê dîtin, lê asayî nine û gelek girîng e û dibe hişyar bin. Bi hizra min hemû mijarek bo me ye Kurdistanî di vê rewşa siyasî de divê gelek hûrbîn bin, dagirkerê Kurdistanê ji hemû warekê ve pêka siyaseta îdolojîya xwe digel me refarê dikin û eger em di wan waran de zanyarî û şirevekirina me nebe, otomatîk dibin amûrek bo berfrehkirina wan siyaseta ku bo heladina me û dijayetiya digel me û nasnameya me hatiye darêtin.

Semînarek bi hilkefta 12ê Banemerê, roja Xwendekarê Kurd hate lidarxistin

Roja Sêşemî 12ê Banemera 1402 a Rojî, semînarek bi hilkefta 12ê Banemerê, roja “Xwendekarê Kurd” û herwisa bi bilindragirtina yada şehîd “Simayîl Şerîfzade” ji aliyê “Yekîtiya Xwandekarên Demokrat a Kurdistanê” ve hate lidarxistin.

Di destpêka wê semînarê de, “Mensûr Pîrotî”, peyama “Yekîtiya Xwandekarên Demokrat a Kurdistanê” xwend.

Di panêla yekem de Endamê Rêberiya Hizba Demokrat “Kerîm Perwîzî”, gotarek li jêr navê “Tevgera Xwendekarî Di Meşa Şoreşa Jîna”yê de pêşkêş kir.

“Kerîm Perwîzî” di beşek ji axavtinên xwe de got: “Qehremanên Kurd û Kurdistanê bi helwîst û kiryarên xwe di demên heştîyar de, hezaran hemase afirandine, heyrîmana xelkê biyayî bi qasekê ye ku wek mînak di şoreşa “Jîna”yê de Kurdistan bû pêşengê hemû neteweyên Îranê û heta li bajarên Farsnişîn de jî ku 40 sal berî niha bi hezaran kes ji wan bi fermana cehad bo êrîşkirin ser Kurdistanê dihatin, lê di şoreşa “Jîna”yê de li ser şeqaman hawar dikirin ku hîvî dikin xwediyê helwîst û kiryarên Kurdistanê bin.

Piştê Endamê Birêveberiya Yekîtiya Xwandekarên Demokrat a Kurdistanê, “Nasir Fethî” basek li ser “rol û erk” a xwendekar di vê serdemê de pêşkêş kir.

Piştê di vê semînarê de xelata “Simayîl Şerîfzade” pêşkêşê rewşenbîr û nivîskarê Kurd, xwedêjêrazî Dr. “Celal Hacîzad” ê naskirî bi “Raman” hate kirin.

Piştê bi endama “Yekîtiya Xwandekarên Demokrat a Kurdistanê”, “Hêşû Xizrî” re ku di beşa “Kargêriya Yasa”yê li zanîngeha “Polîteknîk” a bajarê Hewlêrê de pileya yekem bi dest xistibû, lewheya rêzgirtinê hate pêşkêşkirin.

Bi hilkefta roja jidayîkbûna Pêşewa “Qazî Mihemed” li bajarên Kurdistanê, çalakiyên banghêjî bi rê ve çûn

Endam û alîgirên Hizba Demokrat, salvegera jidayîkbûna yekem Serkomarê Kurdistanê û avakerê Hizba Demokrat Pêşewa “Qazî Mihemed”, li bajarên “Mihabad, Merîwan û Bokan”ê bilind ragirtin.

Roja Duşemî 11ê Banemera 1402 a Rojî, endamên têkoşer ên Hizba Demokrat li ba-

jarên “Mihabad, Merîwan û Bokan”ê, bi hilkefta roja jidayîkbûna yekemîn Serkomarê Kurdistanê Pêşewa “Qazî Mihemed”, çalakiyên berfireh ên banghêjiyê lidar xistin.

Endamên Hizba Demokrat li gundê “Îsakend” û sêrêya “Scholan” a bajarê Mihabadê, bi bilindkirina alaya pîroz a Kurdistanê û belavkirina

wêneyên Pêşewa “Qazî Mihemed”, çalakiyek banghêjî lidar xistin.

Herwisa li bajarê Merîwanê, endamên Hizba Demokrat bi bilindkirina alaya Kurdistanê û belavkirina logoya Hizba Demokrat û wêneyên Pêşewa “Qazî Mihemed”, yada Serkomarê Kurdistanê bilind ragirtin.

Herwisa li bajarê Bokanê jî, li “Koşka Zara” û hemberê gundê “Paşbilax”ê, endamên Hizba Demokrat bi bilindkirina alaya Kurdistanê û belavkirina peyamekê, yada jidayîkbûna Pêşewayê Kurdan bilind ragirtin û soza emegnasiya xwe digel hemû şehîdên Kurdistanê dúbare kirin.

Baskirin

N: Kerîm Perwîzî

Neteweya Cihû, tevî vê ku bi dirêjahiya dîrokê azarekê zêde dîtine û bi sedan carî hatine malwêrankirin û derbiderkirin û li hember cîhanê de bo aliyê din derxistine û avarekirine û heta komkujî û jînosayt a mirovahiyê li dijî wan birê ve çûye. Lê, yek neteweya herî kêma ya cîhanê ne ku bandora wan li ser hizr û raman û têngihîştina mirovên cîhanê daniye û hinek nivîs û serpêhatiyên gelek kevin yên neteweya Cihûyan niha jî di nav piraniya neteweyên cuda di cîhanê de tê gotin û bawerî pê hene.

Her çend ku neteweyên din weke Someriyên çîroka Gilgamêş hene an neteweya Kurd di serdema Mîtramîsim de çîroka Mîtrayê hebû ku di cîhanê de bilav bûye û hinek devsên van curên hizrkirî di hinek cihên cîhan û di netewe û olên cuda de, niha jî tîn dîtî, lê ti neteweyek bi qasî neteweya Cihûyan çîrokên vê belav nebûne û ne bo netewe û neteweyên din nekevîtin bin bandora rewatî û çîrok û dîroknas û cîhanbîniyan.

“Efsar” an rûpelên Tewrat û pirtûkên kevin yên Cihûyan pirin li çîrok û baskirinê cuda ku bas li kesayetiyên dike û reftarên wan kesayetiyên bûne hêma û sembol ku nasnameya bawermend û heta bi başbûna mirovan pê tê destnîşankirin.

Bilî hemû sebeb û sebebên ku ev diyardeyên han lê kevîne, yekek li girîngirtîna sebebên pêk tîn ji vê ku neteweya Cihûyan pena xwe birine bo

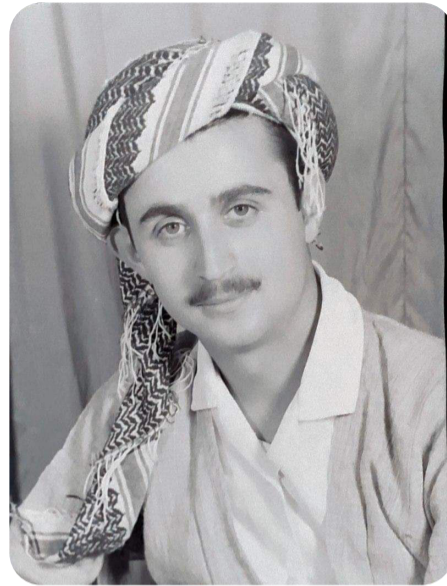
nivîsînê. Pirtûk û nivîsên hezaran salî hene, ku çîrok, hêma û hizirên kevîtin di baskirinê de destpêkî yên xwe de tomarkirine, nek tomarkirineke asayî, belkû kirine erk bo parek bijarde di civaka xwe de ku berdewam û rojane wan dixwînin û bi dehan gotinan bo xelkê.

Di raştîyê de tomarkirina hizrkirina wan û xwandina rojane ya wan û gitona wan a berdewam, nîşê li pey nîşê hem bo neteweya xwe paraştîye û hem di nav neteweyên din de jî belav kirine û bi pîranî di cîhanê de dikarî devsên wan çîrok û baskirinê Cihûyan di nav kultûr û efsaneyên neteweyên din de bibînin.

55 salan beriya niha li roja 12`ê Banemera sala 1347 a Rojî de, li Darvêneya ser bi bajarê Bane desteyeke pêşmergeyên can gorî digel Îsmail Şerîfzade, endamê rêberiya Partiya Demokrat a Kurdiştana Îranê, û li kesên têngihîştî û zana yê rêza xebatê di şereke ne banber û nemirovane de rû bi rû bûn, û piştî derbasbûna çendîn demjêran berxwedaneke dijwar Îsmail Şerîfzade û hevalên wî bi destên hêzên dagîrker şehîd bûn. Şehîd Îsmail Şerîfzade di malbateke asayî de li bajarê Mihabadê jidayîk bibû, lê mîna kesekî neasayî mezin bibû, di zanîngehê de zêdetir li berê hizrkirîna wî neasayî bûn, çimkî li dijî asayîkirina şemkirina asayî ya paşyatiyê bû; Ev sîstema şemkar a zal di welat de, hem xelk tepeser dikir û hem Kurdiştan jî wek koloniyekê bera xwe didayê, talan dikir.

Îsmail Şerîfzade, nedixwaşt bawerî bi çîrokên derev yên sîstema paşyatiyê bike, ku dixwaşt şemkariyên xwe asayî nîşan bide û mirin û jînav çûna rojane asayî bike. Lewma, bo bi serqafleya dirandina tarîtiyê.

Di zanîngehê de çû nav çeperên berxwedan û serhildanê de, û bû bi pêşmerge û bû bi endamê rêberiya Hizbek

ku bi destê Pêşwayê nemir hatibû avakirin.

Di dijwartirîn demên dîrokê de şehîd Îsmail Şerîfzade, seha vê yekê dikir ku karwana xebatê hêdî hêdî ji rê derdikeve û bi bê kiriyara karwan, xelkê çavnehêr û hêvîdar, bêhêvî dike, her ji ber vê yekê di nameyekê de bo Dr. Qasimlo dinivîse ku nîştiman hewcehî bi xortên têngihîştî û pêgihîştîye û dem dema kiryarê ye.

Lewma, digel komîteya şoreger a rêberiya Hizba Demokrat kevîtin, di ser de jî binavdeng û nemirên din yên weke mela Avare û Sulêman Mo`înî, tarîtiya sepandî li ser Kurdiştanê de, bi hizra wan şemkariyê qebûl nekirî bû. Û bi helwesta mirovane ya xwe ev tarîtiyê dirandin.

Şehîd Îsmail Şerîfzade, li Darvêneya Baneyê de raştî bosyeya dujmin hat û dest û pêwendiyên îxanetkaran û piştî berxwedaneke qehremanane û bê mînak ku bi dirêjahiya rojê berdewamkir tevî karwana nemirên demokrat û cangoriyên rêya azadiya nîştiman bûn.

Renge çîrokên gelek qehreman yên neteweyên din weke Çêgvara di Amerîkaya Latîn an Garîbaldî li Îtaliya an çîrokên Tevratê bixwînin û jîrî, camêrî, mîrxasî û helwestên bilind ên wan kesan di mejiyê me de bandorê danê, lê kiryar helwesta weke Mela Avare û Îsmail Şerîfzade û bi dehan qeh-

remanên neteweya me hinek ji wan ku bixweşî zindî ne, weke Mela Hesen Şêweselî; Ji wan çîrokên binavûdeng û kêma mînak in ku hem ti kêmasiyeke wan li hember qehremanên neteweyên din de tuneye, hem deqe bi deqe, afrînerên dîroka neteweyekê ne, ku komkirina wan li ser hev, îrade nasnameya neteweya wan pê diruşt dibe ku bo sedan salan bi qahimî bimîne. Qeremanên Kurd û Kurdiştanê bi helwesta kiriyar di demên heştyar de, bi hezaran hemase afirandin e û her kiryarê wan dîroka û çîrokek mezina mirovî ne ku ji me ra dibêjin mirovê Kurd di vê cîhanê de, çî kesayetiyek heye û ev nîştimana xwediyê çî beştineke kultûrî û hizriye, ku ev hemasane bi hezaran carî dubare dibin û temaşeyên biyanî tûşî ecêgirtiyê dikin.

Ecêbgirtiyê xelkê biyanî bi aştêkê ye ku bo mînak di şoreşa Jînayê de Kurdiştan dibe pêşenga hemû neteweyên Îranê û heta di bajarên Fars rûniştî de jî ku 40 salan beriya niha bi hezaran kes ji wan bi fermana cîhadê bo êrîşkirina bo ser Kurdiştanê dihatin, lê di şoreşa Jînayê de li ser şeqaman diqiriyên ku ev hêvîxwazî xwediyê helwest û kriyarên Kurdiştanî bin!

Baskirina çîroka qeremantî û şewaza hizrkirîna û mirovbûna taken xwedî helwest, têngihîştî û pêgihîştîyên Kurd, tenê baskirineke sade nine, belkû hewcehiyê neteweyî ye ku bikarin dîtingeh û dûrbîniya me dubare kom bikin û tomar bikin û nîş li pey nîşê jîyan bi vî awayî ku em bixwe dibînin dîtingeheke kêma mînaka ciwannasiyê û herwisa jîyana azad û bi helwest dubare pênasê bikin û tomar bikin û ji hemû xelkên din re bibêjin.

Jîyan cem şehîd Îsmail Şerîfzade û hemû şehîdên Kurdiştanê bi pêşwaziya mirinê çûn nebû, belkû îradeyek bû bo dirandina tarîtiyê û ser neçemandin li hember şemkariyê de bû.

Nerîna Lîderan

“Kemal Kiliçdaroglu:”

Ez ti car di welatê xwe de leşkerên biyanî naxwazim

“Jeannine Plaschardt:”

Tirkiye jîngeha Îraqê wêran kiriye

“İlham Elî Of :”

Pêşbînkirina paşeroja peywendiyên Îran û Azerbaycanê gelek aloz e

“Nesîr |Husên”:

pêşî ji bikaranîna sembola şer li ser goran bigirin

Sala 2023an Tirkiye û Azerbaycan dev ji dagirkariya Ermenîstanê bernadin!

N: Eskender Ceiferî

Ev zêdetirî salekê ye ku Azerbaycanê bi piştevaniya Tirkiyê dest daniye ser beşeke zêde ji axa Ermenîstanê.

Niha jî, ji destpêka 2023'an ve ji bilî Artsaxê, ew dixwazin dest danîn ser hin navçeyên din jî.

, Artsax, Nagorno Qerebax an Qerebaxa Jorîn an jî Komara Qerebaxa Çiyayî, ku wek Artsax jî dihat naskirin, dewletek bû ku di asta nevwetewî de bi fermî nedihat naskirin. Li gor saziya Neteweyên Yekbûyî, ewder, perçeyek ji axa Azerbaycanê ye. Lê di raştî de ewder wek dewleta DEFAC-TO ji Azerbaycanê veqetiya bû.

Ew, heman dewlet bû ku Azerî û Tirkan têk bir. Komara Nagorno Qerebaxê yan jî Artsax li başûrê rojavaya Azerbaycanê ye. Ew li rojhelat bi Azerbaycanê re û li rojava jî bi Ermenîstanê re hevsînor e.

Ji danezanîna serxwebûna di 1991'an vir ve, zimanê fermî yê Qerebaxê, Ermenî bû. Lê piştî ku Azerbaycanê dest danî ser vê navçeyê, Azerî kire zimanê fermî.

Tevî ku heşimeta herî zêde ya vê navçeyê Ermenî ye û hinek Kurd jî li wir dijîn, lê di raştî de ne kesek piştî Kurdan digire ku ew li wir bibin xwedî maf û ne jî kesek bi eşkere piştî Ermenîyan digire. Saziya Neteweyên Yekbûyî ku weke saziya ji bo paraştina mafên neteweyan tê binavki-

rin, ji bo paraştina mafê Ermenîyan li wir tev nagere.

Raşt e li wir şerê Kurdan nayê kirin lê belê şerê Ermenîyan û hemû wan pêkhatayan tê kirin ku li dijî serdestiya Azerbaycanê li wir tev digerin.

Mijar kûr dibe û di rojên derbasbûyî de Tirkiyê bi awayekî eşkere ragihand ku ewê li hemberî Ermenîstanê di eniya Azerbaycanê de bin heya tevahiya navçeyan ji destê Ermenîstanê yan jî wê dewletê derxînin ku tenê Ermenîsan li piştî wê ye.

Li gor serjimêriya herî dawî ya Ermenîsanê ku sala 2011'an hatiye encamdan, li vî welatî bi giştî nêzikî 38 hezar Kurdan dijîn ku ji 35 hezar kes ji wan re Êzidî tê gotin û ew 3 hezar kesên din jî wek Kurd hatine binavkirin.

Helbet tê gotin ku Ermenîstan jî qet li mafên Kurdan mikur nehatiye. Lê belê di vê navberê de pirtirbûna heşimeta Ermenîyan li wê navçeyê, nîşan dide ku ew navçe, mafê Ermenîyan e. Ji xeynî hin gund û navçeyên biçûk ên Azerîyan, lê belê navçeyên din hemû yan jî pîranî Ermenî ne.

Li Azerbaycanê jî ji Kurdan re tê gotin Azerî. Li wir qet zimanê Kurdî bi fermî nehatiye naskirin.

Di vê navberê de hin welat jî hene ku dixwazin rewşê aram bikin. Amerîkayê ragehand, ku çekdarên Sûrî ji Lîbya re hatine veguheştin û ew bûye sedema alozî, şer û kuştinên zêdetir.

DYA hweisa Tirkiye hişyar kir û ragehand, şandina çekdarên Sûrî bo şerê navbera Ermenîstan û Azerbaycanê heman alozî û şer û kuştinên li Lîbyayê dê li wê navçeyê jî dubare bike.

Beriya niha jî Rewangeha Sûrî ya Mafên Mirovan ragehandibû, heta niha hejmara çekdarên Sûrî li Azerbaycanê geheştiye 850 çekdaran

û bendewarî hene hejmarekî zêdetir a çekdaran ji aliyê Tirkiyê ve bîn şandin.

Di şerê Azerbaycan û Ermenîstanê de bi dehan çekdarên Sûrî yên ku Tirkiyê ew şandine şerê Ermenîstanê, hatin kuştin.

Rewangeha Sûrî ya Mafên Mirov ragihand, di 48 demjimêrên borî de, 36 çekdarên Sûrî yên ku Tirkiyê ew şandine eniya şer, hatine kuştin û bi dehan jî birîndar bûne.

Wê saziya sivîl da zanîn, bi giştî heta niha 64 çekdarên Sûrî li Qerebaxê hatine kuştin. Tirkiye ku di şerê Qerebaxê de piştevaniya Azerbaycanê dike, hejmarek ji çekdarên opozîsyona Sûriyê tevî wî şerî kirin. Li gor zanayriyên Rewangehê, heta niha Tirkiyê 1200 çekdarên Sûrî şandine şerê Qerebaxê.

Hevdem serokwezîrê Ermenîstanê Nikol Pashinyan bang li civata navnetewî kir, da ku piştî raşt bibin ku Tirkiye destê xwe nexwe nava nakokiyên di navbera wan û Azerbaycanê da li ser herêma Nagorno – Qarabaxê.

Ev hişdarî ya ji aliyê Serok hikûmetê Ermenîstanê ve di wî çaxî de hat ku şer di navbera Ermenîstanê û Azerbaycanê da derketî û Tirkiyê piştevaniya xwe bo Azerbaycanê diyar kiribû.

Balyozê Ermenîstanê li Moskowayê Fardan Taganyan jî daye zanîn ku Tirkiye 4 hezar komên çekdar ê Sûriyê bo şer li dijî Ermenîstanê bikin bo bereyên şer ê Azerbaycan û Ermenîstanê şandine.

Herwiha Fardan Taganyan tekez jî kiriye Tirkiye wan komên tûndrew ê Sûriyê perwerde kirine û dixwaze wan di şerê li dijî Ermenîstanê de bikarbîne.

Îranê helwesteke cuda hebû û tenê dixwaze berjewendiyên wê paraştî bin.

Serkirdeyekî El Qaîdeyê li Sûriyê hat kuştin

Femandariya Navendî ya Amerîkayê eşkere kir, di êrîşeke serbazî de li bakurê rojavayê Sûriyê, serkirdeyekî bilind ê El Qaîdeyê hat kuştin.

Femandariya Navendî ya Amerîkayê eşkere kir, di êrîşeke serbazî de li bakurê rojavayê Sûriyê, serkirdeyekî bilind ê El Qaîdeyê hat kuştin.

Îro Çarşemê 3ê Gulana 2023an, Femandariya Navendî ya Amerîkayê di daxuyaniyekê de armanckirina serkirdeyekî El Qaîdeyê li bakurê rojavayê Sûriyê ragihand û eşkere kir ku piştê dê zanyariyên zêdetir derbarê operasyonê de werin belavkirin.

Femandarê Femandariya Hêzên Navendî ya Amerîkayê General Michael Kurilla li ser vê mijarê ragihand: “Operasyon di çarçoveya bidawîna hejmûna DAIŞ û çekdarên El Qaîdeyê de bûye.”

Li Idlibê dijî asayîkirina peywendiyên ligel hikûmeta Sûriyê xwepêşandan hat kirin

Li parêzgeha Idlibê li bakurê rojavayê Sûriyê ku wek navenda opozisyona Sûriyê tê naskirin, bi hezaran kes li dijî asayîkirina peywendiyên welatên Erebi ligel hikûmeta Beşar Esed xwepêşandan kirin.

Xwepêşander bi dirûşmên dijwar nerazîbûna xwe anîn ziman. Di xwepêşandanê de, dirûşmên wek Em dê bimirin, lê bi rejîma Esed re li hev nakin an jî Rejîma ku bi rejîma Esed re peywendiyên asayî bike, dê Esed qezenc bike û gelê Sûrî ji dest bide hatin bilindkirin.

Fehed Ebdulkerîm yek ji xwepêşanderên li Idlibê dibêje: “Em îro hatine daku beşdarî xwepêşandanê bibin. Ev xwepêşandan raştiya dilê xelkê nîşan dide. Xelk dijî asayîkirina li gel Esed in. Em her welatekî Erebi û Misilman ku peywendiyên ligel wî kesê Îslam û Misilman û şoreş û şoreşgêrên Sûriyê bi hinceta terore dakuje şermezar dikin. Ew destê xwe didin mezintirîn tawanbar û terorîst li cîhanê.”

Piştî erdheja 6ê Sibata 2023an, piraniya welatên Erebi peywendiyên xwe ligel hikûmeta Sûriyê asayî kirin ku ji ber şerê navxwe yê wî welatî peywendiyên xwe bi Şamê re qut kiribûn, di nav wan de Misir û Erebiştana Siûdiyê jî hene ku mezintirîn welatên Erebi ne.

Xwepêşandereke bi navê Huzeyfe el-Himmûd jî dibêje: “Tiştê Siûdiyê dike bo hemû neteweya Erebi serşorî ye. Tiştê dikin ne rast e. Hemû dizanin ev rejîm tawanbar e, dixwazin em wê

Washington: Pêwendî bi rejîma Esed re nayê asayîkirin

Wezaretê Derve ya Amerîka pêşwazî li şandeke Desteya Danûstandkar a Opozîsyonê Sûriyê kir û tekezî li ser wê yekê kir ku siyasta Amerîka derbarê Sûriyê de nehatiye guhartin û ew li dijî asayîkirina pêwendiyên bi rejîma Beşar Esed re ne.

Beşa Karûbarên Rojhilata Nêzîk di Wezaretê Derve ya Amerîka de îro 26ê Nîsana 2023an li hejmara xwe ya tora civakî “Twitter” belav kir, Cîgira Wezîrê Derve ya Amerîka Barbara Leaf pêşwazî li şandeke Desteya Danûstandkar a opozîsyona Sûriyê kir.

Diyar kir jî, aliyê Amerîkî di civînê de tekezî li ser wê yekê kiriye, siyaseta wê derbarê Sûriyê de nehatiye guhartin, ji ber nebûna guhertinên siyasî yê herdemî û piştgiriyek bihêz ji biryara Encûmena Asayîşa Navdewletî 2254 re di nav de jî rola opozîsyona Sûriyê, ti pêwendî bi rejîma Esed re nayê asayîkirin.

Şanda Desteya Danûstandkar duhî sêşemê 25ê Nîsanê bi serokatiya Serokê Desteya Danûstandkar Bedir Camûs endametiya Serokê Hevpeymaniya Opozîyonê Salim El-Muslet, nûnera serbixwe Fedwa El-Icêlî û Nûnerê ENKSê di opozîsyona Sûriyê de Îbrahîm Biro gihîştibû Washingtonê.

Ji aliyê xwe ve, Bedir Camûs piştî hevdîtina bi Barbara Leaf re diyar kir, wan di civînê de tekez kir li ser wê yekê kirin ku her çareseriyêke siyasî li Sûriyê, divê li gor biryarên Encûmena Ewlekariyê be, nemaze biryara 2254, her wiha nebûna çareseriyê siyasî û cibicînekirina qonaxa veguhêz, dê trajediya gelê Sûriyê zêdetir bike.

qebûl bikin. Ev yek ji wan ne hatiye xwestin, ev karê me ye. Em şoreşgêrên Sûriyê biryarê li ser didin. Em biryarê didin gelo lihevkinê dikin an na.”

Zêdeyî 12 salan di ser krîzê û şerê navxwe yê Sûriyê re derbas bûn, tevî ku bi dehan kongre, forum û civîn di wan salan de li gor biryara navdewletî ya 2254ê bo çareserkirina wê krîzê hatine saz kirin, lê li girêka kor rawestiyaye, di demekê de ku niha Siûdiyê mijûlî wê yekê ye 19ê Gulana bê Serokkomarê Sûriyê vexwîne Lûtkeya Komkara Erebi ku dê li Riyaza paytextê bê saz kirin.

Bi laş guherînkari nayê kirin

N: Vênûs Fayq
W: Hesên Mukerem

dikî di encama rewşa jinê ya îroyî de hatiye lîstin.

Di bingehê de hûrkirin û baskrina vê mijarê niha di vê serdemê de cuda ye, ger em di 50 salan beriya niha de bana.

Çimkî niha rewş aloztir e, 50 salan beriya niha bersiva pîraniya wan pîrsan ji jinê jê ra dihat dan ku çima azad nine û çima mafê wê hatiye xwarin, çima hatiye çewsandin?

Lê, niha ku pêka rewş û serdemman pênase tev hatine guherîn e, ku jin dibîne pênaseya şaş bi azadiya wê re tê dan.

Bo mînak: Wateya firerhend a azadiyê, di çûna ser kar û li derve derdas kirin û di rîstûran

ê de nan xwarin û nêrgêle kêşan û car car jî xwarina elkolan de kurt kiriye, ev yeka jî çemka azadiyê di wateya felsefa xwe de vala kiriye.

Hin caran renga niha jî gelek çalakvanên warê maf û azadiyên jinê, baweriya wan wisa ye ku, hebûna dahat û aliyê aborî yekem stûna piştî jinê bin, bona bideştveanîna jiyaneke azad û kêrhatî, bitaybet bo wan jinên ku li hevjinên xwe cuda dibin û neçar nebin ku ji ber dabînkirina hewcehiyên jiyana xwe û zarokên xwe sivikatîkirina zilamekê qebûl bikin.

Lê, min baweriya tevaw heye ku ev yeka jî tevaw nine, jin tenê bi hebûna dahata aborî azad nabe, renga ji aliyê dabînkirina nan û hewcehiyên rojane êdî bi hebûna zilam tunebe, lê di civakên paremayî yên mîna civaka Kurdî de, hîn ev jina koleya kultûr û hişmendiya zilamsalariyê ye û wisa ye ku hemû pêngav û ref-tarek li ser wê tê hesabkirin.

Ger jin bi dîtingeheke dewlemend di aşteke naskirina baş (me`irfe) nebe xwediyê dahata xwe, her bi nîva seqet a mafên xwe nagihîjê.

Ev yeka bi wateya vê ye ku jin bi kûrahî bawerî bi çemka aza-

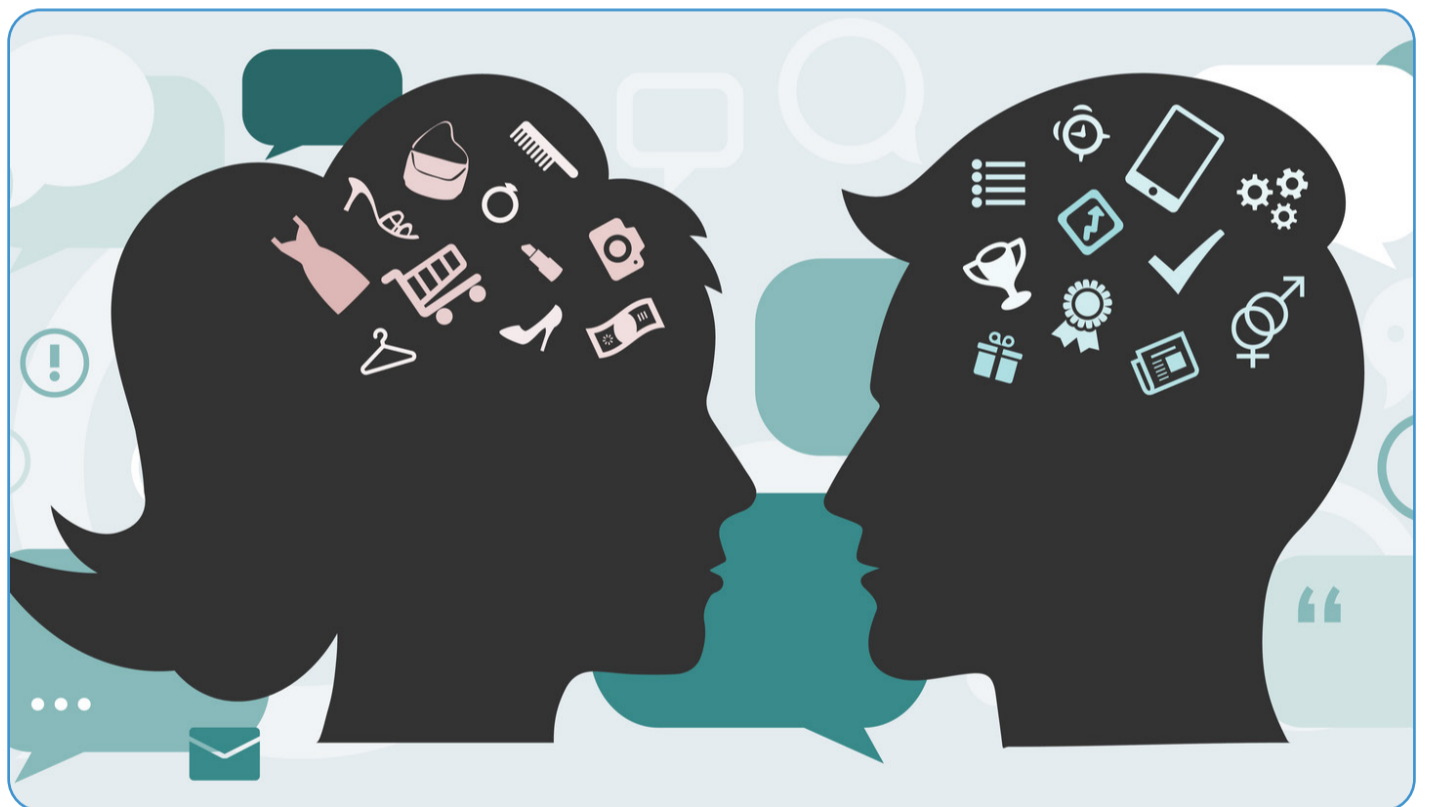
Di gel wan hemû dengên bil-indbûyî yên bo azadbûn û wekheviya jinan, herwisa ev hemû jinên ku xwendevaniyê diqetînin, û hundrî bazara kar dibin, çî mîna karmendên hikûmî, û çî wek kar û pêşeya serbixwe, ku hîn pîrs dikin çima jin azad nine? Belkû pîrs dikin çî demekê jin azad dibe? Hûnr bûn li rewşa jinan me digihîne ser vê baweriyê ku xwandin û xebatkirin tevaw ninin bo vê ku jin bi tevahî azad be û bi awayek dadperw-erane digel zilam wekhev be.

Sîmon Do Bovuar di pirtûka "Zayenda din" de ku di sala 1946 a zaynî li Parîsê bo yekem car çap kir, du pîrsên binyadî dike, ku renga piştî derbasbûna 87 salan li weşana vê pirtûkê heman pîrsê dubare bikin:

Ti tiştêkê wiha kiriye ku rewşa jinê bigihîje vê yekê ku îro tê de ye, wate bibe zayenda din?

Duyem, ti tiştêkê sebaba vê yekê ye ku jin nekare bibe bi yek û bihevre bi yek dengî li-hember vê heqîqeta zilaman bibin ku li ser wan de hatiye sepandin?

wan her du pîrsan ger nezana çî kesekê û li ti serdem û rewşekê de hatine kirin îhsas

diyê nebûye, weke çemkek mirovî ku jiyana tevahiya civakê rindtir dike û bi awayeke erênî bi pêşve dibe, ti carî azadiya tevaw deşt nakeve.

Çimkî ti wateyek vê tune ye, ez di rû de pêşkevî û modern derkevîm, di demekê de ku jîngeha civaka derdora min bawerî bi vê azadiya min tunebe, belkû te nefret jî bikin.

Arîşeya herî zêde ya jinên çalakvan ev yeka ye ku tenê berevanî ji mafê jinan dikin, banghêjiyê bo civakeke bextewer nakin, bi baştir kirina jin û zilaman bi hev re. Nab e zayendek azad be û zayenda din di tarîtiyê de asê bibe, û bawerî bi ti yek ji azadiyên jinê tunebe.

Em di civakekê de dijîn ku bi komek yasa û şerî`etan birêve diçe, bi hişmendiyeke, asay ye ku cem wî rojane jinek bê kuştin, bi dîmena jineke îşkencekirî, navecinçe, êdî jixwekirina kincên modern û xwe xemlandin û çûna ser kar û di rîstûranan de nan xwarin û li dîlankirin di tîma dîlanan de û heta xwarina elkolan jî wateya hebûna azadiyê ninin, hebûna dahata taybet bi jinê wateya tevaw a zadiya jinê nagihîne.

Çimkî tu hîn di nav xelesa tarî de dizivirî ku jêra civak tê gotin. Guherîna vê civakê jî hewcehî bi mejiye ne laş.

Sara Mukerem: “Rewatî tenê bi awayê mecazî nine, di piştta vê rewatiya Komara Îslamî de hebûneke aborî heye”

Sara Mukerem
Çalakvana siyasî

Li derheq givaşên rejîmê bona sepandina hicaba zorê li ser Keç û Jinan li Îranê de, Me “Agirî” Hevpeyvîne di gel çalakvana siyasî Sara Mukerem pêk anî ku navbirî got: “Rewatî tenê bi awayê mecazî nine, di piştta vê rewatiya Komara Îslamî de hebûneke aborî heye”.

P: Bi nerîna we çima rejîma Îslamiya Îranê rewatiyê dide bi Besîc da ku hicaba bazorê li ser xelkê de bisepîne?

B: Di destpêkê de dibe em wiha bas bikin, rewatî tenê bi awayê mecazî nine, di piştta vê rewatiya Komara Îslamî de hebûneke aborî heye, yanî hêza Besîc an hêzên serkutker yên din yên Komara Îslamî di ewlehiya welat de pir akitîvin û hewcehî bi mezaxteke zêde ya aborî hene, da ku bi vê hincetê serweta welat bo wan saziyan mezaxte bike hewl dide bi hemû awayî hem rewatiyê bide wan navendên xwe yên serkutker û hem dest bi ser serweta welat de bigire, bi taybet di wan demên dawiyê de ku mijara hicabê gelek bo Komara Îslamiya Îranê bûye mijarek sereke, Rejîma Îranê hicab weke qanûnek di zagonên xwe de weke madeyeke girîng destnîşan kiriye, ji bo ku Komara Îslamiya Îranê bikare bi sere civakê de zal be, bitaybet vê yekê ku jin di wan hêlên hikûmetê de dernekeve, rewatiya bê sînûr dide bi saziyên xwe yên weke Saziya Besîc û ... hwd.

P: Gelo çima Saziya Besîc

daxwaz kiriye ku navendên din yên ewlehî û leşkerî yên rejîma Îranê di sepandina hicaba bazorê ya welatiyan de pişkdar bin?

B: Em hemû dizanin ku hemû navendên leşkerî û ewlehî yên Komara Îslamî di serkutkirina welatiyan û binpêkirina mafê mirovî yên welatiyan de di heyama 40 çend salên temenê biyom yê desthilatdariyê de bitaybet di heyama serhildana şoreşa Jînayê de dest hebûne, û fermana xwe rasteraşt ji Xamineyî rêberê rejîmê werdigrin û di vê navberê de navê Saziya Besîc di nav civakên mafê mirov û Civaka Navneteweyî de pir berçav bûye û me dît ku her ji berê jî çend berpîrsên vê saziyê raştî dorpêçên welatên Ewropî û Amerîkayê hatin û

givaşên bê sînûr ser in, û her ji ber van givaşên li ser vê saziyê jî dixwaze hinek saziyên din bixe rojevê.

û ev yeka jî siyaseta xapnadinê ya desthilatdarên Îranê ye ku dixwazin wiha cinayetên siziya Besîc perdepoş bikin.

P: Gelo hemû cihan şahid bû ku çendîn navendên cuda yên hikûmetê di serhildana “Jin, Jiyan, Azadî” de bi awayê herî hovane xelkê azadîxwaz tepeser kirin, lê tevî vana jî Saziya Besîc ji Saziya FERACA yê daxwaz kiriye daku berpîrsayetiya li derheq hicabê de pişkdar bibe?

B: Saziya (Sehfa) an heman FERACA ye ku Berpîrsê wê

niha Muhsin Fetahî ye û ev hêza bi gotina hikûmetê di bin rêveberiya giştî de ye, lê ev jî her fermanê ji Elî Xamineyî rêberê rejîmê verdigire û di tepeserkirin û tundûtîjiya li ser welatiyan weke girtin, îşkencekirin û azardana welatiyan bitaybet jinan de dest hebûye û heye, lê herçawan ku min di bersiva pîrsa pêş de bas kir, hemû navendên leşkerî û ewlehî yên Komara Îslamî di qetlkirin û îşkencekirin û girirtina welatiyan de û şerê pîskolojiya li ser malbatan de dest hebûne, lê navê Saziya Besîc û Spaha Pasdaran pir xuya bû û berpîrsên wan raştî dorpêçên navnetewî hatin, û rejîm roj bi rojê ji aliyên welatên Ewropî û Civaka Navneteweyî ve raştî aştengiyan hatiye û heta roja Çarşemî 23ê Sermaweza

1401an a Rojî, li civîna Saziya Neteweyên Yekbûyî de, bi 29 dengên erê, biryara derxistina Komara Îslamiya Îranê li Komîsyona Pêgeha Jinê, bi sedema tepeserkirina xwenîşanderên Îranê hat pejrandin û niha jî Komara Îslamî ji bo xwe derbaskirina ber bestên wiha yên Civaka Navnetewî, ji Saziya Sehfa (FERACA)yê dixwaze derkeve pêş.

P: Gelo çima Îran ewqas li ser hicaba bazorê ya jinan tekezî dike?

B: Ji aliyekê armanceke din a Komara Îslamî eve ku bi ferzkirina hicaba bi zorê li ser jinê, eva be ku hicabê ji xwe re weke simbol û modeleke jiyana Îslamiya modern û civakeke berevajiyê civaka li heqîqeta azadiya takkesî biafirîne û ev kesê ku li gorî vê jiyane tevnegere weke dijberê vê rejîmê hesab dike.

Ji aliyek din ve jî, Komara Îslamiya Îranê tevî wan hemû berxwedan û tekoşîna ku di kolan, zîndanên de, gel ji xwe nîşan daye hîn jî naxwaze vê yekê bipejirîne ku şoreşek di nav dilê Rojhilatê Kurdistanê û Îranê de pişkiviye û êdî nema gel û bitaybet jinên ku hertim raştî serkutkirin, dest-dirêjî û îşkenceyan û hicaba zorê hatine vê yekê qebûl nakin û herwisa Komara Îslamî baş dizane ger gel di mijara hicaba zorê de pêngaveke baş bihavêje, vê demê Komara Îslamî sengera xwe ya herî sereke ji dest dide, di wir de em dibînin ku Komara Îslamî di nav tirs û xûfeke mezin de ye, ji ber vê jî li ser hicaba zorê tekezî dike û di hemû qadan de hemû hêzên xwe yên serkutker seferber kiriye û herwisa Komara Îslamî vê jî baş dizane ger jin azad bibe dê di rêveberiya civak û welat de roleke girîng hebe ji berku jin xwediyê hêzeke birêvebirina civakeke demokratîk e, lewra Komara Îslamî bi hemû hewla xwe dixwaze bi hinceta hicabê, jinê sînûrdar bike da ku xwe keseke kêr di civakê de bizane.

Binpêkariyên mafê mirov di Kurdiştanê de

Dêhgolan; Mamošta Arman Sadiqî bi cezayê girtîgehê, qamçiyên û qedexekirina jixwekirina cil û bergên melayan hat mehkûmkirin

Mamošte “Arman Sadiqî”, pêşnimêjê Înê yê gundê “Hisênî” yê bajarê Dêhgolanê û rêveber û mamoştayê Dar El _Ûlûma Mihemed Resûlullaha Dêhgolanê, ji aliyê dadgeha Taybet a Rûhaniyet a bajarê Hemedan ve, bi 7 meh û nîv girtîgeh, 74 qamçiyên û qedexiya ji xwekirina cil û bergên melayan hat mehkûmkirin.

Li gor çavkaniya haydar “Kurdpa”, dadgehê ev mamoştayê Olî yê Kurd bi “propagandaya li dijî nizamê” û “xerabkirina hizra giştî” tohmetbar kiriye û biryara derheq wî de hewcehe birê ve here.

Ev hikuma di çend rojên borî de ji mamošte “Arman Sadighî” re hatiye ragihandin.

Roja Sêşemî 8’ê Sermawez a 1401’an, Mamošta “Arman Sadiqî”, pênimêjê gundê “Husênî” yê ser bi bajarê Dêhgolanê, li dadgeha Taybet a Rûhaniyeta bajarê Hemedanê hate tohmetbarkirin û bi barimteyê hatibû azadkirin.

Ev mamoştaya Olî yê Kurd piştî piştgirî dana serhildana şoreşgerî ya “Jin, Jiyan, Azadî”, bo dadgeha Taybet a Rûhaniyet a Hemedanê hate gazîkirin..

Pîranşar; 3 welatîyên Kurd bi cezayê girtîgehê hatin mehkûmkirin

Sê welatîyên Kurd bi navên “Cemal Elîzade”, “Hasil Qedû” û “Ebdurrehman Mihemedî Erşed” xelkê bajarê Pîranşarê, ji aliyê taya duyem a dadgeha Şoreş a Mehabadê bi serpereştîya dadwer “Acaqlû” bi cezayê girtîgehê hatin mehkûmkirin.

Li gorî biryarê, “Cemal Elîzade” bi tohmata “hevkarîya bi medyayên dijmin re” 30 meh cezayê girtîgehê lê hat birîn, “Hasil Qedo” jî bi tohmata “kombûn û lihevkerîna ji bo kiryarên li dijî ewlehiya welat” 4 sal û 6 meh cezayê girtîgehê lê hat birîn û “Ebdurrehman Mihemedî Erşed” bi îdiaya “kom û komploya li dijî ewlehiya welat” 4 sal û 6 meh cezayê girtîgehê hate birîn.

Di rojên derbasbûyî de biryara dadgeha pileya yekem li ser van her sê welatîyên Kurd bi fermî ji wan re hatiye ragihandin.

Roja Yekşemî 23’ê Rêbendan a 1401’an, “Cemal Elîzade” bi danîna barimteya bi qasî 3 milyar Tûmenî heta dawîya dozê bi awayek demkî ji girtîgeha Nexedê hat azadkirin.

“Elîzade” ji bo lêpîrsînê bo girtîgeha Îtla`ata Urmiyê hat veguhaştin û piştî bidawîhatina proseya lêpîrsînê bo girtîgeha Nexedê hat veguhaştin.

Êvariya roja Sêşemî 26’ê Rezbera sala 1401’an, hêzên ewlekarî bi ser mala “Cemal Elîzade” de girtin û bêtî nîşandana belgeya dadgehê, ew binçav kirin.

Roja Pêncşemî 13’ê Rêbendana sala 1401’an, “Hasil Qedo û Ebdurrehman Mihemedî Erşed” her yek bi danîna barimteya bi qasî 3ê milyar Tûmenî ji girtîgeha Nexedê hatin azadkirin.

Ev 2 welatî bi tohmata piştgirî û beşdariya di xwenîşandanên Pîranşarê de ji aliyê hêzên ewlehiyê ve hatibûn girtin û ji bo lêpîrsînê bo girtîgeha ewlehiyê ya Urmiyê hatibûn veguhaştin.

Ev her du welatî piştî lêpîrsînê bo girtîgeha Nexedê hatine veguhaştin.

Keyvan Zendkerîmî piştî danîna barimteya bi qasî 3 milyar Tûmenî ji girtîgeha Sinê hat berdan

Roja Sêşemî 12’ê Banemerê, welatîyê bajarê Sinê Keyvan Zendkerîmî piştî 125 rojan binçavkirina demkî, bi danîna barimteya bi qasî 3 milyar Tûmenî heta dawîhatina dozê, ji girtîgeha Sinê hat berdan.

Ev welatîyê 29 salî di dema binçavkirinê de li mafê hebûna parêzer hatibû bê parkirin.

“Keyvan Zendkerîmî” li 7’ê Befranbara 1401’an, ji aliyê hêzên ewlehiyê ve li cihê karê xwe hatibû binçavkirin û piştî du mehan lêpîrsînê, ji yek ji navendên ewlehiyê yê bajarê Sinê bo girtîgeha vî bajarî hatibû veguhaştin.

Heta niha ti zanyariyên berfireh derbarê tohmetên vî welatîyê Kurd de bi deşt neketine.

Agirî

◆ Rojnameya "Agirî" di van malperên jêrên de bixwînin:
◆ www.Kurdiistanmedia.com
◆ www.Agirimedia.org
◆ rojnamaagiri@gmail.com
◆ www.facebook.com/Agirikirmanji

Navnîşana derveyî welat: AFKB.P. 102- 75623 ParisCEDEX 13 –FRANCE E - Mail: Agiri2003@gmail.com Hejmar (445)

Wêneyên semînara xwandekarên PDKÎ bi hilkefta salroja şehîdkirina şehîd Îsmâîl Şerîfzade

